

L'Aplec de Sant Pau

En una ressenya d'un periòdic local, de la Festa Major de Sant Pau, de fa 55 anys, i sota aquest mateix títol, llegim la relació de les festes populars celebrades, que poc més o menys segueixen una programació com les actuals, com és: l'anada a l'ermita del poble conjuntament amb les autoritats, orquestra, balls populars i nans (avui trobem a faltar-hi el drac), el solemne Ofici cantat i el sermó a càrrec d'algun ditingit predicador. En aquell temps, però, sortien alguns balls de versos, especialment en tal dia el famós BALL DE SANT PAU, del que solament havem sentit recitar-ne algun troç, sobre tot el sermó, al nostre vell agutzil, suara traspasat, Constanti Pascual (a. c. s.), amb motiu d'alguna festa familiar, i que realment ens dol no poguer trobar-ne una còpia. No fallaba tampoc el típic Ball de Bastons, d'arrelada tradició en el nostre poble, i que sembla que ara es trobi en decadència, així com també el Ball de Diables, que després desaparegué i que, no fa molts anys, ressorgí de nou en les nostres Festes Majors. Dels balls de versos, ja totalment desapareguts, i fa 50 o 60 anys eren molt populars, «notem el de LA VIUDA JUDIT, MARCOS VICENTE, el de VOLUNTARIS, FILL PRODIG, SANTA MARGARITA... Segurament que el que arribà més fins a nosaltres, fou el de MAL CASATS, i que recordem ben xabacar, per cert.

Llegim que eren molts els forasters, que amb carros i fartranès acampaven a l'entorn de l'ermita, prenent part en els festejos, i pel camí i voltants de Sant Pau, hi havia moltes parades de llaminadures i joguines. L'animació dels voltants de l'ermita, no parà en tot el dia i molts dels concurrents a la festa que han vingut de lluny, dinen a la mateixa muntanya per esperar les ballades.

A la tarda, la plaça de l'ermita era un forquigneig de gent, «la quitxalla, amb la taleia de comprar el sabre, i la gent que ha de complir alguna prometença. L'animació va creixent i els dels pobles veïns «aprofitant tots els medis de transport, omplen els

voltants de l'ermita.» La visita era per saludar a l'Apòstol que tenia molts devots a la comarca i fins més enllà, i era tradicional fer cantar els goigs a l'ermita. Després, «la plaça bull d'animació i comença l'encant de les coques i dances. Els joves s'agrupaven fent rotllos per tal de fer proposicions per comprar la dansa; les noies pujaven dalt del pedris perquè les veiessin de lluny» I acabava l'aplec quan el sol, per la cresta del Montgrós, enviava el seu adeu, i els romes començaven a desfilar...

P Carbonell i Grau.

Concursos nadalencs

A la convocatòria feta oportunament, del Concurs de Dibuixos Nadalencs i de Pessebres, per l'Acció Cultural Parroquial, conjuntament amb la Casa de Cultura, han correspost amb entusiasme els infants i alguns adults.

En el Concurs de Christmas dibuixats al moment per nois i noies de 10 a 15 anys, hi prengueren part 37 concursants, i en la II Exposició de Dibuixos Infantils, igualment de caire nadalenc, també per a infants, però només de 7 a 10 anys, es presentaren més de 70 dibuixos.

No ens toca a nosaltres divulgar quins han sigut els guanyadors, ja que els organitzadors han decidit fer-ho en el curs d'una petita festa que preparen pel dia 26 de gener, al migdia; però si volem dir, respecte als dibuixos dels infants més petits, que tots els treballs, tant els més senzills com els més complicats, han sigut ben acollits pel Jurat, encara que en alguns, molt pocs, s'hi notava la mà dels grans en els darrers retocs; altres, alguns molt notables, no han tingut en compte la bona presentació, i tot això són detalls que es valoren. Respecte a la pintura ràpida, felicitem a tots els concursants, per la bona disposició i disciplina i per la qualitat dels seus dibuixos, alguns magnífics de traç i proporció.

En quan al Concurs de Pessebres, tots els onze infantils presentats eren populars, això és, construïts a base de moisa; i dels